

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1038/2022
05.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ивице Јевтића, због продуженог кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 180. став 1. у вези са чланом 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ивице Јевтића - адвоката Вање Гајића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К 274/21 од 07.03.2022. године и Вишег суда у Београду Кж1 446/22 од 20.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 05.10.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ивице Јевтића - адвоката Вање Гајића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К 274/21 од 07.03.2022. године и Вишег суда у Београду Кж1 446/22 од 20.07.2022. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу К 274/21 од 07.03.2022. године окривљени Ивица Јевтић је оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 180. став 1. у вези са чланом 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 446/22 од 20.07.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и потврђена пресуда Основног суда у Обреновцу К 274/21 од 07.03.2022. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ивице Јевтића - адвокат Вања Гајић, због битне

повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и 3) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или га огласи кривим због извршења кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 2. КЗ и изрекне му блажу казну.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Ивице Јевтића у поднетом захтеву истиче да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама ЗКП не могу заснивати. Као незаконите доказе означава:

-исказе сведока АА, мајке оштећене и ББ, сестре оштећене, који докази су незаконити сходно одредби члана 84. ЗКП, из разлога што су сазнања наведених сведока посредна и искључиво базирана на ономе што им је испричала малолетна ВВ која је изјавила да жели да користи своје право да не сведочи у овом поступку. Према наводима браниоца исказе наведених сведока не би требало прихватити јер би то значило посредно изигравање права малолетне оштећене да не сведочи у поступку;

-исказе сведока полицијских службеника који су се изјашњавали о чињеницама које су наводно сазнали из неформалног разговора са окривљеним.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Чланом 94. ЗКП је прописано да су од дужности сведочења ослобођена одређена лица, у циљу избегавања нарушавања породичних односа и та привилегија се примењује искључиво када побројана лица треба саслушати у својству сведока у кривичном поступку. У Законнику о кривичном поступку не постоји процесна забрана да се о садржају изјаве привилегованог сведока, коју је дао слободном вољом пред другим лицем, та друга лица испитају као сведоци. Имајући у виду наведено искази сведока АА и сведока ББ могу се користити као доказ у овој правној ствари, јер на овај начин сведоче о чињеницама које су својим чулима опазиле и коришћење таквог исказа као доказа у кривичном поступку није у супротности са било којом одредбом ЗКП, па се самим тим не ради о незаконитом доказу у смислу одредбе члана 84. став 1. у вези одредбе члана 16. став 1. ЗКП.

Такође, неосновани су и наводи захтева којима се истичу као незаконити докази искази сведока – полицијских службеника ГГ и ДД, имајући у виду да су се, по

наводима бранилаца, изјашњавали о чињеницама које су наводно сазнали из неформалног разговора са окривљеним, а то из разлога што наведени сведоци нису саслушавани на наведене околности већ су сведочили о томе да су по пријави сведока АА били на терену, да им је указала на проблеме који су се догодили и да су лица након тога одвели у полицијску станицу.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљеног Ивице Јевтића у поднетом захтеву истиче да је у конкретној ситуацији кривични закон погрешно примењен, јер је радње окривљеног описане у изреци пресуде требало квалификовати као кривично дело полно узнемиравање из члана 182а став 2. КЗ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Према чињеничном опису у изреци првостепене пресуде и утврђеном чињеничном стању, окривљени Ивица Јевтић је у урачунљивом стању у пет наврата у циљу задовољења полног нагона предузео друге полне радње према детету – оштећеној ВВ..., при чему је био свестан свога дела и хтео његово извршење... а био је свестан да је његово дело забрањено, у време, на месту и на начин ближе описан у изреци пресуде.

У овако описаним и утврђеним радњама окривљеног Ивице Јевтића, из којих произилази да је окривљени у пет наврата у циљу задовољења полног нагона предузео друге полне радње према детету – оштећеној ВВ произилазе сва обележја, како објективна, тако и субјективна, продуженог кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 180. став 1. у вези са чланом 61. КЗ за које је оглашен кривим, па су самим тим наводи браниоца окривљеног да је учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ивице Јевтића у осталом делу је недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 16, 113. и 462. ЗКП, из разлога што нису примењене наведене одредбе, а то је било одлучно за доношење правилне и законите одлуке. Такође наводи да је кривична санкција престрога одмерена јер је суд ценио само једну олакшавајућу околност, ранију неосуђиваност окривљеног и изрекао казну од три године затвора, на који начин се указује и на повреду члана 441. став 1. ЗКП. Поред наведеног, бранилац окривљеног износи и сопствени чињенични закључак на шта је умишљај окривљеног био усмерен наводећи да је окривљени можда имао намеру и мотив да предузимањем наводних радњи малолетну оштећену уплаши или казни због непослушности или омаловажи и увреди.

Наведене повреде, не представљају законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је стога, Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Ивице Јевтића - адвоката Вање Гајића, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. ЗКП, захтев у односу на повреде закона наведене у изреци пресуде одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председника већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић